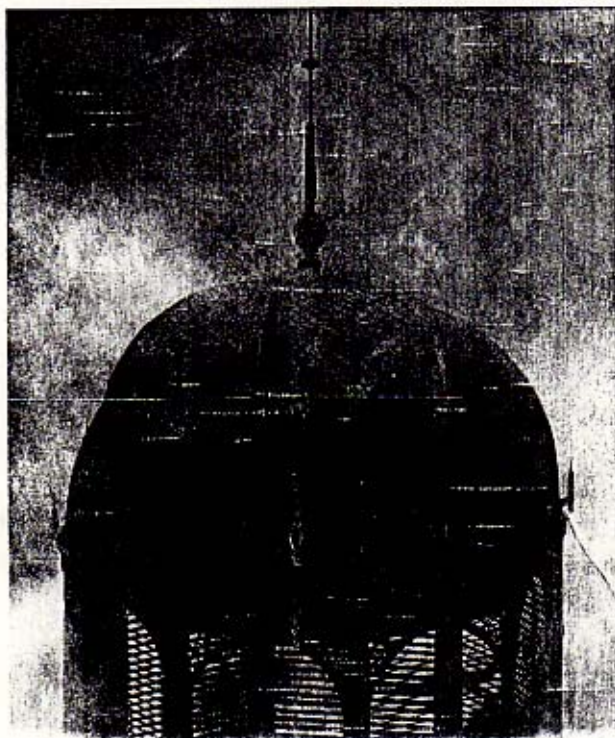

Àngel Busca, pintor de la realitat màgica

Àngel Busca. «Mercat del Born», 1991. Temps i oli s'inda, 121 x 102 cm.

Darrerament, hem tingut l'oportunitat de gaudir de les obres que l'Àngel Busca (Madrid, 1951) ha exposat a la Galeria Greca de Barcelona, on es va donar a conèixer al públic barceloní l'any 1989.

Els temps que l'Àngel Busca interpreta són ben definits. D'una banda, realitza un estudi de diferents formes arquitectòniques que s'han anat desenvolupant al llarg de la història (pont gòtic, columnes balaustrades i salomòniques, llanterna barroca, cúpula amb estructura de ferro, finestra modernista...) i d'una altra, la incidència de la llum i els seus reflexos sobre diversos elements vegetals, aquàtics o bé pedrenes. La tècnica pictòrica que ell utilitza no és gens restringida, al contrari, molt variada. Tracta amb el mateix rigor el temps, l'oli o l'aerilic; sempre de manera minuciosa, pacient, elaborada, aconseguint així unes obres d'acurada resolució. El pintor no deixa pas que l'atzar hi intervingui: tot és premeditat, pensat i reflexionat.

Dins el nou realisme de la dècada dels vuitanta, l'Àngel Busca dona a les arquitectures un aire d'intensa veritat gràcies al domini de la perspectiva i sobretot del dibuix, clar i precís, que presideix les obres, mostrant-nos el repertori ornamental de diferents estètiques. Però aquestes obres que semblen de temàtica tan real, es troben envoltades d'una boirina multicolor de gammes suaus que dona als edificis i als elements vegetals un caire romàntic i melangió.

A diferència del romanticisme decimonònic en el qual es barrejava la malenconia, el terror, la ruïna i l'atracció de l'abisme, el romanticisme d'Àngel Busca és de reconciliació i retrobada amb els temps passats i amb l'harmonia de la natura, recreant uns ambients molt personals.

Raquel Arzo